

РЕШЕНИЕ

№ 152

гр. Ямбол, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Ив. Вълчанова Люцканова

при участието на секретаря П.Г.У.
като разгледа докладваното от Галина Ив. Вълчанова Люцканова
Гражданско дело № 20222300100089 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 331 – 335 от ГПК.

Образувано е по искова молба от А. М. Т. от гр.**** против П. С. К., лично и като майка и законен представител на малолетното дете Р. П. К., ЕГН *****, родена на **** г., с която се претендира да бъде постановено решение, с което да бъде прието за установено, че ищецът е биологичният баща на детето Р. П. К., родена от майка П. С. К., със съответните законни последици; да бъде изпратено съобщение до Община Сливен за вписване на промяна в регистрите по гражданско състояние и съставяне на нов акт за раждане на детето Р., родена на **** г., ЕГН *****, като в същия бъде вписан ищеца като неин баща, както и да бъде определен режим на лични контакти с детето, подробно посочен. Твърди се, че ищецът и майката на детето са имали непостоянна връзка и поддържали контакти в период от повече от една година от пролетта на 2016 г., по време на която връзка К. забременяла. Лично Т. завел ответницата в болницата да роди, а след раждането връзката им била само във връзка с детето. Никой не оспорвал бащинството на ищеца и дори при кръщенето му в църква Т. бил вписан като баща на Р.. Ищецът счита, че е биологичен баща на детето Р. и желае да узакони статута на детето като е депозирал пред Община Сливен заявление за припознаване, оспорено от К., което довело до завеждане на настоящия иск. Иска се присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл.131 от ГПК, ответницата П. С. К., лично и като майка и законен представител на малолетното дете Р. П. К. е депозирала писмен отговор, с който оспорва иска като недопустим и неоснователен. Не се оспорват твърденията, че страните се познават, имали са несериозна връзка, по време на която ответницата е поддържала връзка с други мъже и не може категорично да заяви, че Т. е баща на детето. Действително е

потърсила ищеца и той я е завел до болницата за раждането, помогнал ѝ при изписването и е бил на кръщенето, но във всички тези случаи просто като приятел, а не като баща на детето Р..

В съдебно заседание ищецът поддържа иска за установяване на бащинство, както и останалите искания след като се установи бащинството му, като е изложен следния конкретен режим на лични отношения между бащата и детето: всяка първа и трета седмица от месеца от 18:00 часа в петък до 20:00 часа в неделя с преспИ.е; един месец през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск; както и бащата да има право да взема детето при себе си: за Коледните празници - 5 дни в четна календарна година от 10:00ч. на 24 декември до 18:00ч. на 28 декември, непрекъснато с преспИ.е; за Новогодишните празници - 5 дни в нечетна календарна година от 10:00 ч. на 29 декември до 18:00ч. на 2 януари следващата година, непрекъснато с преспИ.е; пет дни от пролетната училищна ваканция, като през нечетна календарна година, ще има право да взема децата през първите пет дни от ваканцията от 10.00 часа на първия ден до 18.00 часа на петия ден, а през четна календарна година - последните пет дни от съответната ваканция от 10.00 часа на първия ден до 18.00 часа на петия ден, непрекъснато с преспИ.е; за рождения ден на детето - 22 септември - първата събота след рождения ден от 10.00 до 18.00 часа всяка година; за рождения ден на бащата 1 юни – от 10.00 до 14.00 часа всяка година. Претендирания от ответницата размер на издръжката за детето Р. от 250 лв. не се оспорва от ищеца.

В началото на процеса в съдебно заседание ответницата чрез пълномощника си поддържа възраженията си по иска за установяване на бащинство. След изготвяне на ДНК експертизата не оспорва основния иск, а възразява относно предлагания от ищеца режим на лични отношения между него и детето с оглед ниската възраст на детето, непознаването му с бащата, неустановените негови родителски качества. Предлага се ограничен режим на лични контакти, който с времето плавно да бъде разширяван, както следва: - през първите шест месеца от влизане на решението в сила: всяка първа и трета седмица от месеца, в събота и в неделя, за периода от 10.00ч. до 11.00ч., в присъствието на майката или на посочен от нея близък или социален работник; от шестия до дванадесетия месец: всяка първа и трета седмица от месеца, в събота и в неделя, за периода от 10.00ч. до 12.00ч., в присъствието на майката или на посочен от нея близък или социален работник; след първата година на влизане на решението в сила: всяка първа и трета седмица от месеца, в събота, за периода от 9.00ч. до 17.00ч.; при навършване на 7 годишна възраст на детето: всяка първа и трета седмица от месеца, в събота и в неделя, с преспИ.е, за периода от 10.00ч. на съботния ден до 17.00ч. на неделния; при навършване на 8 годишна възраст, към режима да се добави и три дни през Великденските празници, три дни през Коледните и новогодишни празници, един ден след рождения ден на детето, както и две седмици през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск. Претендира се размер на месечна издръжка за детето от 250 лв. Оспорва се искането на ищеца за присъждане на разноски, тъй като ответницата е оспорвала иска в началото, но в хода на процеса не е, както и поради това, че при искове за родителски права същите са спорна съдебна администрация и съдът има служебни задължения, поради

което разноси не се присъждат.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Видно от удостоверение за раждане № 6733172265/28.09.2017 г., издадено въз основа на акт за раждане № 2265/28.09.2017 г., съставен от длъжностно лице при Община гр.***, детето Р. П. К. е родена на ***** г. от майка П. С. К. и баща-неизвестен.

За установяване правния си интерес от завеждане на настоящия иск, ищецът Т. е представил изпратеното му от Община Сливен писмо, с което е уведомен, че в общинската администрация има постъпило възражение от П. С. К. относно подаденото от него на 30.10.2019 г. заявление за припознаване на детето Р. П. К. е родена на ***** г. Към писмото е приложена молба вх.№ 9400-4738/9.03.2022 г. от К. до Община Сливен, с която същата декларира, че оспорва постъпилото заявление от А. М. Т. във връзка с декларация за припознаване на дете, както и е оспорила твърдението, че той е баща на дъщеря й Р..

В подкрепа на твърденията си по иска ищецът Т. е представил свидетелство за свето кръщение № 104, издадено въз основа на църковния регистър за 2018 г. за това, че Р., родена на ***** г. от родители А. М. Т. и П. С. К., е кръстена на 22.09.2018 г.

Вещото лице д-р Д. С. по назначената акушеро-гинекологична експертиза, изготвена на база историята на бременностите на майката П. С. К. и раждането на детето Р. дава заключение, че вероятния период на зачеването на детето Р. П. К. е от 8.01.2017 г. до 15.01.2017 г., включително. Съдът изцяло кредитира това заключение, тъй като го намира обективно, компетентно, непротиворечащо на становищата на страните по делото и неоспорено от последните.

По искане на ищеца по делото бе назначена, изготвена и неоспорена ДНК експертиза, базираща се на сравнителен материал от епителни клетки от лигавицата на устната кухина на П. С. К., детето Р. П. К. и А. М. Т.. Вещото лице след определяне ДНК профили и разпределение на детските алели, дава заключение, че вероятността А. М. Т. да е биологичен баща на детето Р. П. К., родено от майка П. С. К. е $PP = 0.999999999979$ /при гранични стойности от 0 до 1, възприета предварителна вероятност 0.5 и минимална липсваща алелна честота 0.013/.

По искане на ответницата предвид опасенията й относно участието на бащата тепърва в живота на детето, по делото бе назначена, изслушана и неоспорена съдебно-психологична експертиза. Вещото лице психолог е провело поотделно беседа с ищеца, ответницата и детето Р. и посочва, че след беседата с детето, е наблюдавана силна емоционална привързаност към майката и травматично отношение към бащина фигура в живота си. От наблюдаваното поведение и беседа с детето, вещото лице прави извод за сериозен проблем при Р. относно присъствието/отсъствието на значими мъжки фигури в живота й като цяло /не само баща, но и дядо й/. Вещото лице не може да потвърди проявлението на силна емоционална връзка между бащата и детето, каквато той твърди, от беседата с детето. Отношението на майката към ищеца явно оказва на Р. значимо влияние. Децата обикновено

се идентифицират със значимата за тях родителска фигура и я имитират в отношения, действия и думи. Предвид това, психологът счита, че Р., въпреки, че познава ищеца като свой «татко» по данни на майката и на бащата, не желае да говори за него пред други хора. Неговата фигура очевидно не присъства в думите и в рисунките ѝ.

Според вещото лице може да се направи извод, че Р. приема своя баща, вълнува се относно връзката си с него — предстояща промяна на името, радост и желание да кара подареното от него колело и др., но това не може да бъде прието за привързаност, която се формира при трайна близост в индивидите. Вещото лице счита, че Р. желае да общува с баща си, но това желание според нея може да я отдели от майка ѝ и да я натъжи. Към момента детето се чувства жизнерадостно и щастливо дори без да има редовно баща до себе си. То осъзнава по детски, че появата на баща в живота му ще донесе промяна и първата е тази на името, което го е развълнувало. Промените са го и разтревожили, което е довело до нежелание да говори и споделя с баща си и бащинската фигура изобщо, но не може да се говори за реално осъзнаване при дете в тази възраст. За Р., тя може и без баща, ако това е желанието на значимата за нея фигура на майка ѝ. Р. не изпитва страх и тревожност от общуването с баща си. Има спомени от общуване с ищеца като свой «татко», но няма силна емоционална привързаност към него. Според Р., бащата може и да отсъства, стига любимата ѝ майка, към която е силно привързана да е до нея и да не проявява недоволство. Доколкото Р. и до момента е общувала с баща си, но не е била по-продължително време само с него без присъствие на майка ѝ наблизо, тя не разбира и не може да си представи напълно дали ще има разлика, ако той присъства по-редовно в живота ѝ.

По делото са назначени и изготвени два социални доклада от Д „СП“ Ямбол /в началото и в кР. на съдебното производство/, в които се сочи, че основни грижи за детето полага неговата майка — П. К., която се старее пълноценно да задоволи потребностите на дъщеря си според нуждите ѝ. Социалните работници са установили, че семейната среда, в която се отглежда детето, задоволява основните му жизнените, емоционални и здравни потребности. Гарантирана е сигурността и безопасността му. В настоящата семейна среда, не са констатирани преки рискови фактори, които биха се отразили неблагоприятно върху правилното физическо, психическо, нравствено и социално развитие.

При проведена среща г-н Т. заявил, че детето Р. е негово дете и иска да участва в отглеждането ѝ. Той показал емоционална привързаност към дъщеря си и демонстрирал интерес, загриженост към проблемите в нейното развитие. Заявил желание в бъдеще да се среща и да общува с детето, както и да му оказва нужната помощ и емоционална подкрепа. Г-н Т. не изразил претенции относно родителските права спрямо детето. Изразил претенции относно режима на лични контакти с детето. Осъзнава факта, че предвид ниската възраст на дъщеря си това трябва да стане постепенно, съобразно състоянието и желанието на детето. Информирал, че притежава необходимите родителски качества и ресурс да обезпечи пълноценно грижите за детето и да осигури сигурността му в режима на лични контакти.

Страните не са представили доказателства за доходите си.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.66 ал.2 СК във връзка с чл.70 от СК.

Съгласно разпоредбата на чл.66, ал.2 от СК, процесуални предпоставки на този иск за произход са: да е налице дете без вписан в акта за раждане баща; да е направено припознаване; то да е оспорено от майката; и припознаващият да е предявил иска си в тримесечния законов срок. Предявеният иск е допустим, тъй като е спазен преклузивния срок по чл.66 ал.2 СК – оспорването на припознаването е от 9.03.2022 г., а искът е предявен на 22.03.2022 г., налице е материалноправната активна легитимация на ищеца да предяви този иск и материалноправната пасивна легитимация на ответницата, тъй като А. Т. твърди, че е биологичен баща на детето Р., а ответницата П. К. е оспорила това обстоятелство.

По същество искът се преценя за основателен, предвид следните съображения:

От изслушаната акушеро-гинекологична експертиза, изготвена на база историята на бременностите на майката П. С. К. и раждането на детето Р., се установява, че вероятния период на зачеването на детето е от 8.01.2017 г. до 15.01.2017 г., включително, т.е. по време, когато между ищеца и ответницата е имало макар и непостоянна връзка, съгласно твърденията и на двете страни.

Както бе посочено по-горе по искане на ищеца бе назначена и неоспорена ДНК експертиза, по която вещото лице дава категорично заключение, че вероятността А. М. Т. да е биологичен баща на детето Р. П. К., родено от майка П. С. К. е $PP = 0.999999999979$.

При съвкупна преценка на събраните по делото доказателства - акушеро-гинекологична и ДНК експертизи, съдът приема за доказан факта, че ищецът А. М. Т. е биологичен баща на детето Р. П. К., родена на ***** г. в гр.Сливен с ЕГН ***** от майка П. С. К..

С оглед установения произход на детето от ищеца А. М. Т., на основание чл.16 ал.2 от Закона за гражданската регистрация, следва да се допусне промяна в бащиното и фамилното му име, които следва да се определят според името на бащата, като детето следва да носи имената Р. А.ова Т.а.

След влизане на решението в сила, следва да се изпрати препис на Община гр.**** за отразяване на промените в Акта за раждане на детето Р. П. К., родена на ***** г., в регистрите на населението.

Съгласно чл.70 СК, когато съдът уважи исквете по чл.68 и чл.69 СК /която разпоредба следва да се приложи и в настоящия случай на иск по чл.66 ал.2 от СК/, той служебно постановява при кого от родителите да живее детето, мерки за упражняване на родителските права, режима на личните отношения между детето и родителите, както и неговата издръжка, като се прилага съответно чл.59 СК. С оглед изготвения по делото Социален доклад от Д "СП"-Ямбол и безспорните данни по делото, че детето понастоящем живее с майка си от раждането до настоящия момент само и единствено майката полага грижи по отглеждането и възпитанието на детето, съдът намира, че именно на майката следва да бъде предоставено упражняването на родителските права и детето следва да продължи да живее при нея на посочения адрес, каквото е и фактическото положение в момента.

При предоставяне упражняването на родителските права на майката, за бащата следва

да бъде определен режим на лични отношения с детето Р.. Предвид заключението на съдебно-психологичната експертиза по делото, съдът счита, че режимът на лични отношения предложен от майката е твърде усложнен и неоправдано фрагментиран. Независимо, че вещото лице не е установило твърдяната от ищеца силна емоционална привързаност между него и детето /което е естествено при липсата на редовни контакти помежду им/, не са установени и твърдените опасения на майката относно това как ще се отразят на детето бъдещите срещи с баща му. От заключението на вещото лице по-скоро следва извода, че поведението на майката е това, което влияе на детето – с притеснение или тревожност, които възникват у него при споменаване на бащата. Вещото лице е посочило, че Р. приема своя баща, вълнува се относно връзката си с него и счита, че Р. желае да общува с баща си, но това желание според нея може да я отдели от майка ѝ и да я натъжи. Доколкото Р. и до момента е общувала с баща си, но не е била по-продължително време само с него без присъствие на майка ѝ наблизо, тя не разбира и не може да си представи напълно дали ще има разлика, ако той присъства по-редовно в живота ѝ. Поради това съдът счита, че с поведението си майката следва да окуражи детето и да спомогне за спокойното и нормално протичане на срещите между бащата и детето. Според съда присъствието на майката или на трето лице – психолог или социален работник при провеждане на срещите между бащата и детето не е необходимо, тъй като не се установиха данни за тревога у детето за това, която следва да бъде преодоляна по този начин. При положение, че до сега бащата не е контактувал често с детето и без присъствие на майката, следва в началото в първия месец след решението срещите да са без преспИ.е и в един ден от седмицата от 10.00 часа до 18.00 часа като с времето от втория месец нататък същите се удължат до стандартния режим от два дни с преспИ.е от 9.00 часа на съботния ден до 17.00 часа на неделния ден. По този начин до настъпване на лятото бащата и детето ще са се опознали и би следвало да бъде осъществен и по-дългия контакт от 20 дни непрекъснато, когато майката не е в платен годишен отпуск. Относно обстоятелството, че детето страда от астма, то бащата следва да се съобрази с това и да предпазва детето от контакт с животни или предмети, които биха обострили болестта след като майката му даде конкретни насоки. Това, че бащата има друга жена, малко дете и нейни по-големи деца, съдът не счита за пречка относно упражняване на личните контакти с детето Р., а напротив наличието на още деца и още един възрастен биха спомогнали за успешното адаптиране на детето и опознаване на баща му. Поради изложеното съдът приема, че режимът на лични контакти на ищеца с детето Р. следва да е: първия месец след влизане в сила на решението първата и третата неделя от месеца от 10.00 часа до 18.00 часа; от втория месец от влизане в сила на решението всяка първа и трета събота и неделя от месеца с преспИ.е от 9.00 часа на съботния ден до 17.00 часа на неделния ден; двадесет дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск; както и бащата да има право да взема детето при себе си: за Коледните празници - 5 дни в четна календарна година от 10:00ч. на 24 декември до 18:00ч. на 28 декември, непрекъснато с преспИ.е; за Новогодишните празници - 5 дни в нечетна календарна година от 10:00 ч. на 29 декември до 18:00ч. на 2 януари следващата година, непрекъснато с преспИ.е; пет дни от пролетната училищна ваканция, като през нечетна календарна година, ще има право да взема детето

през първите пет дни от ваканцията от 10.00 часа на първия ден до 18.00 часа на петия ден, а през четна календарна година - последните пет дни от съответната ваканция от 10.00 часа на първия ден до 18.00 часа на петия ден, непрекъснато с преспИ.е; за рождения ден на детето - 22 септември - първата събота след рождения ден от 10.00 до 18.00 часа всяка година; за рождения ден на бащата 1 юни – от 10.00 до 14.00 часа всяка година.

Съгласно чл.142 ал.2 СК минималния размер на издръжката за едно дете, в момента – м.март 2023 г. е 195 лв. /1/4 от МРЗ, която към настоящия момент е в размер на 780 лв./. Съдът присъжда издръжка в полза на детето Р., която да бъде заплащана от неговия баща, в размер на 250 лв. месечно, считано от влизане в сила на решението. За да определи размера на издръжката съдът взе предвид обстоятелството, че бащата на детето има зеленчуков магазин /по негови данни предоставени на Д „СП“/ и дори да няма доказателства за доходите му би могъл да отделя 250 лв. За майката също няма данни за доходи, а е заявила пред социалните работници, че работи без трудови договори на различни места. Съдът приема, че необходимата обща издръжка за детето е в размер на 400 лв. месечно. От тази сума ответникът следва да заплаща ежемесечна издръжка в размер на 250 лв., който размер съдът счита, че би отделял без затруднение, а останалата част, ведно с непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието, следва да се поеме от майката.

При този изход на процеса на основание чл.78 ал.6 ГПК ищецът следва да заплати по сметка ЯОС ДТ в размер на 360 лв. върху определения размер на издръжката и ДТ в размер на 5 лв. при издаване на изпълнителен лист. Основателно е и искането на ищеца за присъждане на разноски, поради което ответницата следва да бъде осъден да му заплати направените по делото разноски в размер 1711 лв.

Неоснователни намира съдът възраженията на ответницата за това, че не следва да бъде осъждана за разноски, тъй като в процеса не е оспорвала иска за произход, а относно останалите последващи икове за родителски права съдът действа при спорна съдебна администрация и страните не си дължат разноски. Настоящото производство е образувано по искова молба за установяване на бащинство в хипотеза, в която ответницата е оспорила направеното от ищеца припознаване на детето, т.е. същата е станала причина за завеждане на делото по смисъла на чл.78 ал.1 от ГПК и е без значение последвалото й поведение в хода на процеса. Относно определяне на родителските права съдът дължи разрешаване на казуса при спорна съдебна администрация, но когато спорът е самостоятелен по реда на чл.127 от СК например, а настоящото дело е по искова молба по чл.66 ал.2 от СК и този въпрос подлежи на разглеждане в зависимост от изхода по главния иск.

На основание изложеното, ЯОС

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.66 ал.2 СК, че А. М. Т., ЕГН ***** от гр.****, ул.****, е биологичен баща на детето Р. П. К., родена на ***** г. в гр.Сливен с ЕГН ***** от майка П. С. К. ЕГН ***** от гр.****, ул.****.

На основание чл.16 ал.2 ЗГР ДОПУСКА промяна в бащиното и фамилно име на детето Р. П. К., ЕГН *****и **ОПРЕДЕЛЯ** детето да носи имената **Р.А.Т.**

След влизане на решението в сила да се **ИЗПРАТИ** препис на Община гр.**** за отразяване на промените в акта за раждане на детето Р. П. К., родена на ***** г. в гр.Сливен с ЕГН ***** и в регистрите на населението.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права относно Р. П. К., родена на ***** г. на майката П. С. К. и местоживеене на нейния адрес: гр.****, ул.****.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични контакти на бащата А. М. Т., ЕГН ***** с детето Р., както следва: първия месец след влизане в сила на решението първата и третата неделя от месеца от 10.00 часа до 18.00 часа; от втория месец от влизане в сила на решението всяка първа и трета събота и неделя от месеца с преспИ.е от 9.00 часа на съботния ден до 17.00 часа на неделния ден; двадесет дни през лятото, когато майката не е в платен годишен отпуск; както и бащата да има право да взема детето при себе си: за Коледните празници - 5 дни в четна календарна година от 10:00ч. на 24 декември до 18:00ч. на 28 декември, непрекъснато с преспИ.е; за Новогодишните празници - 5 дни в нечетна календарна година от 10:00 ч. на 29 декември до 18:00ч. на 2 януари следващата година, непрекъснато с преспИ.е; пет дни от пролетната училищна ваканция, като през нечетна календарна година, ще има право да взема детето през първите пет дни от ваканцията от 10.00 часа на първия ден до 18.00 часа на петия ден, а през четна календарна година - последните пет дни от съответната ваканция от 10.00 часа на първия ден до 18.00 часа на петия ден, непрекъснато с преспИ.е; за рождения ден на детето - 22 септември - първата събота след рождения ден от 10.00 до 18.00 часа всяка година; за рождения ден на бащата 1 юни – от 10.00 до 14.00 часа всяка година.

ОСЪЖДА на основания чл.70 СК във вр.с чл.142 СК А. М. Т., ЕГН ***** да **ЗАПЛАЩА** на П. С. К. ЕГН ***** , в качеството ѝ на майка и законен представител на детето Р. П. К., родена на ***** г., месечна издръжка в размер на 250 лв., считано от влизане в сила на решението, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска до настъпване на обстоятелства, водещи до изменение или прекратяване на издръжката.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК П. С. К. да заплати на А. М. Т. направените по делото разноски в размер 1711 лв.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 ГПК А. М. Т. да заплати по сметка ЯОС ДТ в размер на 360 лв. върху определения размер на издръжката и ДТ в размер на 5 лв. при издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр.Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Ямбол: _____